

[Marlann Fischer Boel]

deres brancheorganisation fremover ikke mere kan finansieres over lægemiddelpriserne, og det er vi altså godt tilfredse med.

Vi kan også gå ind for de udvidede åbnings-tider på apotekerne uden for almindelig butikstid, som vi så skal diskutere fordelingen af i nogle specifikke områder.

I øvrigt må jeg erkende, at det har været en overordentlig lærerig proces at være vidne til det samarbejde, der har foregået de sidste par måneder. Jeg synes måske nok ikke, at det umiddelbart ansporer til en gentagelse, men jeg er da helt overbevist om – måske i modsætning til andre – at de forhandlinger, der fremover skal foregå mellem ministeriet og Apotekerforeningen, også vil kunne finde en fornuftig afslutning ved de forhandlinger, der skal finde sted om apotekernes bruttoavance for 1993.

Birgitte Husmark (SF):

Fra SF's side er der en meget stor tilfredshed med, at det er lykkedes for et flertal af partier at få formidlet, at denne aftale nu er kommet i stand. Det, der har været magtpåliggende for vores vedkommende, er, at vi bevarer et apotekervæsen, som er fuldt funktionsdygtigt, og som kan betjene borgerne på den rigtige måde, så borgerne får den rigtige medicin, og sådan at man kan få den rigtige rådgivning. Det har været meget afgørende.

Samtidig har det været afgørende for os, at der er sammenhæng i betjeningen af borgerne både med hensyn til vagtlæger og vagtapoteker. Det nytter jo ikke rigtig noget, at vagtlægen har været i kontakt med patienter og har givet besked om, at man skal hente medicin, når der så ikke er nogen medicin at hente, medmindre man kører det halve land igennem.

Nu har vi hjulpet på de noget kaotiske tilstande, som vi har fået orientering om findes i mange egne af landet, og vi er meget glade for, at det har kunnet lykkes ved en forhandling dels med Apotekerforeningen, dels efterhånden også med regeringen. Det er helt fint, at der på den måde virkelig har været mulighed for at lytte til befolkningens behov.

Til sidst vil jeg bare sige, at det fra SF's side selvfølgelig også gælder, at vi med Sundhedsudvalgets betænkning absolut ikke tilsigter på nogen måde at påvirke, endside forhindre Folketingets Ombudsmands behandling af den

klagesag, der foreligger; vores betænkning skal ikke have en sådan virkning.

Køpke Christensen (FP):

Jeg skal i tilslutning til det sidste, fru Birgitte Husmark sagde, først gøre opmærksom på, at Sundhedsudvalget som sådant under ingen omstændigheder ønsker at tage stilling til den af Danmarks Apotekerforening over Sundhedsministeriet eller ministeren til Folketingets Ombudsmand indgivne klage.

Samtidig må jeg sige, at det forslag, vi her har til tredje behandling, som vi sagde under førstebehandlingen, betyder en stor detailregulering, mens vi, som også nævnt under førstebehandlingen, ønsker at liberalisere hele apoteksområdet. Det er vores opfattelse, at monopollet på apoteksområdet skal brydes, men vi må samtidig klart være realistiske og erkende, at der ikke er flertal for det på nuværende tidspunkt. Vi vil naturligvis arbejde videre med denne tanke, men da vi også erkendte, at der intet flertal var for en sådan liberalisering, var vi meget positive over for at få et forlig i sagen. Det har dog vist sig, at vi ikke kan være tilfreds med det, der ligger nu. Vi har ikke fået vores, hvad skal vi sige, indrømmelser på at lave en lille liberalisering. Og en lille liberalisering vil altså sige, at det, der i praksis sker i dag, er, at udlevering sker fra dyrlæger til landmænd, og at det efter vores opfattelse ikke sker fra et apotek til landmænd. Derfor må vi have dette led fjernet, og derfor har Fremskridtspartiet stillet dette ændringsforslag. Vi mener, at apotekerne er et ganske unødvendigt led i distributionen. Vi ønskede altså at lave en lille liberalisering. I dag er det som sagt således, at man skal igennem apotekerne som dyrlæge, og vi er overbevist om, at hvis man fjernede dette fordyrende led, ville det være en fordel for landbruget, det ville gøre priserne lavere. Det kunne have været et lille skridt i den rigtige retning, og derfor har vi sagt, at hvis vi havde kunnet få det igennem, havde vi også støttet forslaget. Men når man ingen indrømmelser kan give overhovedet, er det klart, at så må Fremskridtspartiet tage afstand fra den detailregulering, der her sker.

Vi ønsker naturligvis, at priserne på medicin skal sættes ned – det tror jeg alle ønsker her i Tinget – men hvordan kommer vi frem til det mål? Vi ønsker jo, at man får denne liberalise-